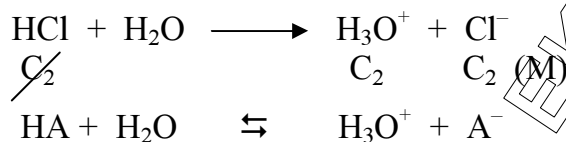

B3. Έστω ότι αναμιγνύουμε V_1 L του διαλύματος Δ1 και V_2 L του διαλύματος Δ2. Με την ανάμειξη οι ηλεκτρολύτες ιοντίζονται ως εξής:

ιοντ. ισορ: $C_1 - x$ x x (M)

όπου C_1 και C_2 οι νέες συγκεντρώσεις των HA και HCl αντίστοιχα μετά την ανάμειξη.

$$C_1 = \frac{0,1V_1}{V_1 + V_2} \text{ M} \quad (1) \quad \text{και} \quad C_2 = \frac{0,1V_2}{V_1 + V_2} \text{ M} \quad (2)$$

Στο διάλυμα υπάρχει επίδραση κοινού ιόντος

$$K_a = \frac{[\text{H}_3\text{O}^+] \cdot [\text{A}^-]}{[\text{HA}]} = \frac{(C_2 + x) \cdot x}{C_1 - x} \quad \text{και δεχόμενοι ότι}$$

$K_a/C_1 < 10^{-2}$ οπότε $C_1 - x \cong C_1$ και $(C_2 + x) \cong C_2$ η K_a γίνεται

$$K_a = \frac{C_2 \cdot x}{C_1} \quad \text{Όμως} \quad \alpha = \frac{x}{C_1} \quad (3) \quad \Rightarrow \quad K_a = C_2 \cdot \alpha \Rightarrow$$

$$C_2 = \frac{10^{-5}}{10^{-3}} \Rightarrow C_2 = 0,01 \text{ M}$$

Με αντικατάσταση στην (2) $0,01 = \frac{0,1V_2}{V_1 + V_2} \Rightarrow$

$$0,01(V_1 + V_2) = 0,1V_2 \Rightarrow 0,01V_1 + 0,01V_2 = 0,1V_2 \Rightarrow$$

$$0,01V_1 \cong 0,09V_2 \Rightarrow \boxed{V_1/V_2 = 9/1}$$

(Από την (1) $\Rightarrow C_1 = \frac{0,1 \cdot 9V_2}{9V_2 + V_2} = \frac{0,9V_2}{10V_2} = 0,09 \text{ M}$

οπότε πράγματι ισχύει η προσέγγιση $K_a/C_1 < 10^{-2}$)

Από τη σχέση (3) $\Rightarrow \chi = C_1 \cdot \alpha \Rightarrow \chi = 0,09 \cdot 10^{-3} \Rightarrow \chi = 9 \cdot 10^{-5} \text{ M}$

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2012

Ε3.ΧΒλ3Τ(α)

Όμως στο διάλυμα Δ₄ λόγω επιδράσεως κοινού ιόντος

$$[\text{H}_3\text{O}^+]_{\text{ολ}} = C_2 + x \Rightarrow [\text{H}_3\text{O}^+]_{\text{ολ}} = 0,01 + 9 \cdot 10^{-5} \cong 0,01 \text{ M}$$

$$\text{PH} = -\log 10^{-2} \Rightarrow \boxed{\text{PH}=2}$$

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. ενεργό κέντρο, υπομονάδα
α-έλικα, β- πτυχωτή επιφάνεια

Γ2. β

Γ3. α. Λάθος
β. Λάθος
γ. Σωστό
δ. Σωστό
ε. Σωστό
στ. Σωστό

Γ4. α – 2
β – 1
γ – 4
δ – 3

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. 1 – ζ
2 – στ
3 – θ
4 – η
5 – α
6 – δ
7 – β
8 – ε
9 – γ

Δ2. αποκαρβοξυλίωση του πυροσταφυλικού οξέος

Δ3. Η υποδιαίρεση του κυττάρου σε διαφορετικούς χώρους αποτελεί ένα σημαντικό τρόπο ελέγχου διαφόρων μεταβολικών δρόμων. Για παράδειγμα η γλυκόλυση γίνεται στο κυτταρόπλασμα, ενώ ο κύκλος του κιτρικού οξέος γίνεται στα μιτοχόνδρια.